

Відділ освіти Таращанської райдержадміністрації
Таращанська районна гімназія “Ерудит”

Родинне свято
“Мамина пісня”
(для учнів 5-6 класів)

Підготувала
вчитель зарубіжної літератури,
класний керівник 6-А класу
Таращанської районної гімназії “Ерудит”
Котлярчук Г.М.

Тараща 2004

З глибини віків розвивалась сповнена чарівної краси, високої моралі пісенна творчість. Материнська пісня, бабусина казка, духовний світ наших предків – це всі невичерпні першоджерела, які живлять життєвою снагою серце і душу кожного українця. Припадаючи спраглими вустами до фольклорних джерел учні повинні сповнюватись світлими дерзаннями, прагненням утверджувати в житті добро, правду, красу. Пропонований захід сприятиме вихованню в учнів естетичних поглядів, надасть їм можливість відчутти і розуміти красу пісні, тому що український народ завжди прагнув будувати своє життя за законами краси.

Мета: виховувати любов до Батьківщини, до своєї родини, до матері, бабусі; сприяти пізнавальній активності учнів; формувати основи естетичної культури.

Наочне оформлення: плакат “Люби і знай свій рідний край”, букети квітів.

Музичне оформлення: “Вальс квітів” П.І.Чайковського, колискові “Ой, ну, коту, коточку”, “Спи, дитино, спи”

Обладнання: магнітофон, мікрофон, музичні інструменти(баян, балалайка), вази з квітами, реквізит для проведення ігор (пов’язки 2 штуки, склянки 2 штуки, м’ячі 3 штуки, кеглі 12 штук)

...Святково прибраний зал.

Виходять ведучі з хлібом-сіллю

Звучать слова.

Багата земля України, співуча, ласкава, як мати,

І вміє вона всіх сердечно з хлібом і сіллю вітати.

Оцей духмяний коровай,

І щоб завжди він був для вас

людським теплом і миром

Ведучий: Сьогодні ми зібрались у цьому залі, щоб оглянутися у наше минуле, щоб пригадати пісні, які співали нам мами та бабусі, ще раз згадати казки, які любили в дитинстві

I учень: Перші поняття про щастя, добро і ласку нерозривно пов'язані з образом Матері. А мамина колискова буде звучати найніжнішою музикою і тоді, коли посрібляться наші скроні.

II учень: З колискової пісні починається світ людини до добротворчості й снаги

А без пісні не буває сонця
А без пісні не буває цвіту
Хто забуде материнську пісню
Той сліпий блукатиме по світу
І сліпим залишиться навіки.

I ведучий: Українська пісня. Хто не був зачарований нею? Хто не згадує її, як своє чисте прозоре дитинство, свою ніжну юність. Яка мати не співала цих легких, як сон, пісень над колискою?

(звучать колискові пісні)

II ведучий: Колискова пісня. Скільки їх створив народ – геній. Лагідний материн наспів засівав дитячу душу добром. Під спів неньчиної пісні виростили поети, композитори, хлібороби, мудреці.

I ведучий: Дрімота – сон ходить коло вікон, а там, на воротах, стоїть кіт у червоних чоботях, птахи поза точком приносять кашу з молочком. Тільки зозуля не поспішає, хоче сплести барвистого вінка з рутим'яти і запашного барвінку.

II ведучий: Споконвіку у народі існував звичай: дитячу колиску ніколи не викидали на завалок і берегли доти, поки люди жили в оселі. А робили її з клена, ясена або калини, щоб діти були дужими та щедрими.

(звучать колискові пісні)

I ведучий : Кожна мати ще з колискових пісень прищеплює своїм дітям любов до праці, до людей, сіє у маленьку душу любов до пісні, до природи.

II ведучий: Я часто ночами пригадую знов

Дитинства сполохану казку.
Спасибі вам, мамо ,за вічну любов
І щедру незміряну ласку.
Схилилось над ліжком привітне чоло,
Дрімали натовлені очі,
Спасибі вам, мамо, за ваше тепло
І довгі, недоспані ночі.
Ховали тривоги в собі й гіркоту,
До мене всміхалися радо,
Спасибі вам, мамо, за всю доброту
І пісню, залишену в спадок.

(коліскова “ Ой ну коту – коточку”)

I ведучий: Коліскові як високо поетичний жанр народної творчості здавна привертали пильну увагу дослідників і майстрів художнього слова. Вперше запис коліскової “ Ой ходить сон” з’явився в альманасі “Русалка Дністровая” в 1838 році, згодом цикли таких пісень входили до збірників Максимовича, Головацького, Марка Вовчка, Грінченка. Не обійшли цей жанр і композитори. Мелодіями коліскових захоплювався Гулак – Артемовський, Квітка – Основ’яненко.

II ведучий: В нашому сучасному житті ми частіше чуємо чужі тексти та музику. Виходять з ужитку народні шедеври фольклору, тому намагаймося наповнити великі джерела українських пісень.

(звучать українські пісні)

I ведучий: При сучасній зайнятості батьків бабусі беруть на себе левову частку турбот і обов’язків, пов’язаних з дітьми. Скільки казок, загадок, бувальщин чули ми від бабусь! З особливою теплотою і любов’ю будемо згадувати їх.

II ведучий: Добрий день, бабусю, дорога моя!

Весняне сонечко лагідно сія.
У Дніпра скресають сиві береги,
Я люблю твій голос теплий, дорогий.
В нім – землі моєї срібні голоси,
Дружби і любові, і добра, й краси.
Назбираю в лісі квітів сон – трави,
Дорога бабусю, літ за 100 живи,
У моєму серці слід твоїх пісень,
Я кажу “Добридень!”, “Добрий любі день”.

(Діти вручають квіти мамам, бабусям. Всі разом співають пісні.)

Бабусі пригощають учнів пирогами, проходять конкурси, розваги.

Свято закінчується піснею.

Література

1. Бачинська Є.М. Свято в школі. В 2 ч.: Навчально-методичний посібник. - Б.Церква, 2003
2. Воропай О. Звичаї нашого народу. В 2 т. – К.: Оберіг, 1991
3. Погорецька Г. // Шкільний світ. - 2002. - №13. – 49с.
4. Свято весни: Сценарій// Розкажіть онуку. – 2002. - №4, 5. – 72с.
5. Труш // Шкільний світ. – 2002. - №3. – 54с.
6. Цимбалюк В.І. Колиска українського народу. – К.: Майстр-S, 2000. – 204с.

На калині мене мати колихала

На калині мене мати колихала,
Щастя-долі в чистім полі виглядала.
Ой калинонька червона, не хилися,
Від землі наснаги-соку наберися.

Та літа давно минули, одлунали,
Як мене гілля високе колихала.
Знов калина коло млина розквітає,
Мого рідного синочка забавляє.

– Виростай же, мій синочку, мій соколе,
Тобі щастям колоситься рідне поле.
Пролягла тобі на зорі путь орлина,
І в дорогу проводжає цвіт-калина.

Колискова

У зірчасті сорочині
Ходить вечір по долині.
І малює сни казкові,
І співає колискові
Настелю в колиски м'яти,
Понесу тобі до хати
Сни найкращі на землі,
Спи, Оленко,
Ой, люлі...
Ой, долина зелененька,
Ой Оленка не маленька.
– Лю-лі, лю-лі спи, Оленко,
Бо розвидниться скоренько.

Заспівай мені, мамо моя.

сл.О.Богогачука муз.В.Верменича

Заспівай мені, мамо моя.
Як бувало, колись над колискою.
Буду слухати, слухати я
І стояти в замрії берізкою.

Заспівай, заспівай, заспівай
Заспівай мені, мамо моя!

Чи то сни, чи то, може, не сни?
Хтось щовечора стука в вікно мені.
І зітхають всю ніч ясени,
І гойдаються місячні промені.

Чи то сни, чи то сни, чи то сни,
Чи то сни, чи то мамо, не сни.

Заспівай мені, мамо, про те,
Що приходять до нас не питаючи.
І без кореня в серці росте,
І бо цвіту цвіте, розцвітаючи.

Заспівай, заспівай, заспівай
Заспівай мені, мамо моя!